

חגיגה ט. (משנה) עד י. (משנה)

ביאורים
 נזיר: נזיר שנטמא למת בתוך ימי נזירותו, מוחק את כל הימים שמנה לנזירותו. לאחר שיטהר את עצמו מטומאתו (לסוף שבעה ימים), יגלח את שערו ויביא קרבנות, מערכת זו נקראת "תגלחת הטומאה".
 רק בסיום תהליך הטהרה הוא יכול להתחיל למנות מחדש את ימי נזירותו כמניין הימים שקיבל עליו.
 'מופנה': מלשון 'פנויה'. כשהמילה שממנה לומדים את הגזירה שווה היא פנויה (מיותר ולא לומדים ממנה כלום) ניתן ללמוד את הגזרה שווה אף אם יש עליה קושיה.

מניין שניתן להשלים גם בשמיני עצרת?
 א. גזירה שוה ('עצרת') משביעי של פסח.
 ב. "מנה השמיני" - כל החודש
 תחילתו - דווקא בימי החג (לרבות שמ"ע).

ואם בא על אשת איש ברצון (או על אשת כהן אפילו באונס) - נחשב לא יוכל לתקון גם אם לא נולד ממזר.

משנה

לא הקריב עולת ראייה או שלמי חגיגה ביו"ט ראשון: ישלים עד יו"ט האחרון (אבל אחרי הרגל לא לא ניתן להשלים)

על מי נאמר "אצות לא יוכל לתקון"?
 ת"ק: מי שלא הקריב קרבן ראייה וחגיגה ברגל.
 ר"ש בן מנסייא: מי שבא על הערוה והוליד ממנה ממזר.
 ר"ש בן יוחי: תלמיד חכם שפרש מן התורה.
 דעה בברייתא: מי שפספס ק"ש או תפילה.

ביו"ט ראשון לא היה חייב בקרבן - ובחווה"מ התחייב (נכה ברגליו שהתרפא בחווה"מ)
 ר' יוחנן: לא ישלים. (היום הראשון הוא מקור החיוב)
 ר' אושעיא: ישלים. (כל יום יוצר חיוב חדש) (על מי שלא הקריב עד אז) - ובשאר הימים היה ראוי

קושיה

נזיר שנטמא - סופר 7 ימי טהרה - וביום השמיני מביא קרבן
 מה הדין - אם בתקופת הטהרות- נטמא הנזיר מחדש?
 באמצע 7 ימי הטהרה (לפני שנטהר)
 ביום השמיני (אחרי שנטהר ואחרי שהיה ראוי להביא קרבן)
 נטמא בליל שמיני (אחרי שנטהר ולפני שהיה ראוי להביא קרבן)
 ר' יוחנן קבע: משתמש בקרבן הישן לטומאה החדשה - אינו יכול להשתמש בקרבן הישן (צריך קרבן חדש)
 משמע: שגם אם לא ראוי לקרבן (כמו נזיר שנטמא בליל שמיני וכמו נכה ברגלו שהתרפא בחווה"מ) - נוצר חיוב (כאילו היה ראוי)!

תירוצים

ר' ירמיה: אין ללמוד מדיני טומאה, כי בטומאה יש תשלומין גם למי שלא היה ראוי כפי שרואים בדין פסח שני. (תירוץ זה מסתדר רק לשיטה שמבינה שפסח שני הוא תשלומין לפסח ראשון)
 ר"פ: הנחת היסוד של הקושיה לא נכונה - הנזיר ראוי לקרבן בלילה (אלא שיש מגבלה טכנית שאין מקריבין בלילה), לכן בליל שמיני הוא כבר נחשב ראוי לקרבן.

"וחסרין לא יוכל ארבעות" -

מי שהזמינוהו חבריו לדבר מצוה ולא הלך עמהם - לא יוכל לימנות שוב באותו מנין (כי כבר עשו את המצוה).
(ולכן כתוב להמנות ולא כתוב להמלאות)

"ושמקם וראיקם בין צדיק ארשט בין טוב ארשט אסר לא ארשט"

גם עובד אלהים וגם לא עובד אלהים נחשבים לצדיקים, ההבדל הוא שעובד האלהים עושה יותר ממה שצריך (לומד 101 פעמים במקום 100 כפי שצריך).

"בנה צדקתיק ולא בסלח בחוקיך בכור עוני"

המידה הטובה ביותר שהקב"ה מצא לתת לישראל היא העניות.

"ואיזכא זכא אין שלום" - על מי מדובר?

רב: על מי שעוזב לימוד משנה לטובת לימוד מקרא.

שמואל: על מי שעוזב לימוד גמרא לטובת לימוד משנה.

ר' יוחנן: אפילו על מי שעוזב לימוד גמרא אחת לטובת לימוד גמרא אחרת. (ר' תוס')